



**door Stephan Zegwaard**

Kleine slootjes, poldertochtjes of parkwateren... ze worden vaak achteloos voorbijgereden. Er wordt gewoonweg geen aandacht aan geschonken. Het ruime sop is mooi, er zitten dikke vissen op maar vergis je niet! Het zijn nu niet altijd de grote wateren waar de zoetwatervarkens leven. Zelfs kleine slootjes of poldertochten kunnen dergelijke vissen herbergen. Het bewijs hiervan is mij gister weer eens geleverd.

Een dagje met de penhengel op stap was mijn doel en met het zonnetje hoog aan de hemel is het nu eenmaal geen straf om zo vrij als een vogeltje langs de vele poldertochten te struinen die ons land rijk zijn. Zeer behoedzaam strijk ik neer en laat ik mijn pennetje in het water zakken. Een handje voer erbij en afwachten wat er gaat gebeuren. Een stukje verderop heb ik nóg een paar kleine stekjes gemaakt en gemarkeerd met een gekleurde satéprikker... op deze manier kan ik vrij gemakkelijk terugvinden waar ik een paar handjes voer te water heb gelaten.

Genietend van het zonnetje tuur ik het water af... ik zie diverse karpers zij aan zij rondcruisen en ik denk dat ik een goede kans maak. Niets is echter minder waar! JA!! Daar zie ik een knolletje aan komen zwemmen. Gaat hij mijn aas pakken? No way!! Geen enkele aandacht en langzaam trekt de vis verder. Een paar minuten later zie ik op dezelfde wijze een vis aan komen zwemmen met een dikke rug! Mooie bak zeg!! Hij koerst recht op de plek af waar mijn pennetje langzaam in het water wiegt... maar ook deze vis blijkt totaal geen interesse te hebben en zwemt rustig door, terwijl mijn hartslag weer wat afneemt. Tja... dit is nu eenmaal een hele spannende manier van vissen! Dit fenomeen herhaalt zich met diverse voorbij zwemmende karpers en sommigen zwemmen zelfs zij aan zij. Tja... mooi weer, een tochtje waar ongeveer 60cm water staat... een ideale omgeving om zich voor te bereiden op het paaitafereel.

Aan het begin van de tocht stopt een autootje... er stapt een stel uit en banjeren met grote snelheid langs de waterkant mijn kant op!! Ik kan mijn ogen niet geloven! "Halloooo... roept de

man luidkeels", terwijl ik alleen maar denk... "en bedankt!" Uiteindelijk blijkt het stel, gewapend met een GPS apparaat op zoek te zijn naar iets... geocaching heet dat dacht ik? Ieder zijn hobby! Een stukje verderop blijken ze gevonden te hebben waarnaar ze zochten. Jubelend van vreugde komen ze mijn kant weer opgestampt en her en der zie ik karper wegschieten. Tijd om een andere tocht te gaan bezoeken!

Op de volgende stek heeft de boer aardig wat werk verzet. Hij zal er vast blij mee geweest zijn maar ik vind het jammer. De hele waterkant is met grof machinaal geweld geegaliseerd en hierbij is ook al het struikgewas wat zo mooi over het water hing verdwenen. Ik doe een poging van ongeveer een half uurtje maar ik krijg geen stootje! Op naar de volgende stek!

Het volgende stekkie is een heel smal tochtje van nog geen 10 meter breed. Een duikertje wat onder de weg doorloopt lijkt me een uitermate mooie hotspot en ik positioneer mijn kleine lichtgewicht stoeltje dan ook zo dat ik prima de ingang van de duiker kan bevissen. Een handje voer erbij moet zorgen voor aantrekkingskracht. Het duurt niet lang voordat ik een tweetal kleine karpers richting de duiker zie zwemmen. Ja ja ja?? Nee hoor, hetzelfde verhaal... ze zwemmen gewoon stoicijs langs mijn aas. Pffftttt..... wordt dit hetzelfde verhaal?





maandag 11 mei 2015 14:52 Polderknollen